

leden 01/2013

časopis krajanské rodiny v New Yorku

ZVON
2013

The Comet

Anděl Rizika

(Poselství shůry, Anselm Grün
vydalo Karmelitánské nakladatelství
v Kostelním Vydří 2002)

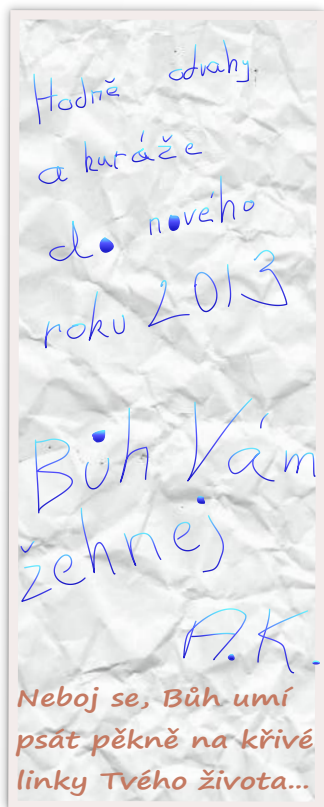
Mnozí dnes považují za nejdůležitější nebýt nápadný, jen neudělat chybu. Pak svou kariéru neohrozím, nikdo mě nebude kritizovat. Pak nebudeme muset ustoupit ze svého místa, život se vydaří. Tento postoj vylučující rizika však ve skutečnosti brání životu. Kdo nechce udělat absolutně žádnou chybu, ten udělá špatně všechno. Protože se ničeho neodváží, nepodstoupí žádné riziko, a tak nemůže ani nic nového vzniknout. Jak v hospodářství, tak v politice, jak v církvi, tak i ve společnosti se už vůbec nikdo neodvažuje riskovat, neboť tím by byl zranitelný. Také by se to nemuselo podařit a to by byla katastrofa. Tu by člověk mohl být vytržen ze své pohodlné lenošky a musel by se veřejně zodpovídat za sebe i za své chyby. Mnozí mají strach, že by to nepřežili. Jsou tak upnuti ke svému postavení a k přízni lidí, že si už nevěří a nic už neriskují.

Psychologie tvrdí, že chybějící odvaha k riziku má co dělat s “absencí otce”, kterou je naše společnost poznamenána. Otec je za normálních okolností tím, kdo člověka napřimuje, vlévá mu odvahu k činu, aby podstoupil nějaké riziko. Chybí-li pozitivní zkušenost “otce”, jestliže člověku nikdo páteř nepodpírá, potřebuje korzet. Tím se stává ideologie, pevná norma, za níž se člověk opevní. Platí jen to, co je jisté. Proto žádné experimenty nedělá, všechno má zůstat při starém! Člověk si nedovolí nic nového myslet, natož dělat. Vždyť kde je nějaká záruka, že se to nové musí podařit?! Proto toho raději nechá. Naše doba je érou bez fantazie, bez odvahy k riziku. Výraz riziko pochází z italštiny a znamená nebezpečí, čin vyžadující odvahu. Mnozí si dělají nárok na život bez rizika: pojistí se proti všemu nebezpečí, aby se nemohlo nic stát. Ale čím větší pojištění, tím větší znejistění. Pozvolna si dotyčný netroufne na nic. Všechno musí být pojištěné, bez dostatečného zabezpečení ani krok. To vede stále více k strnulosti, což dnes dosti zřetelně ukazuje politická i hospodářská situace. Z této slepé uličky nevyjdeme, dokud se neodvážíme riskovat.

Prejti ti, aby tě anděl rizika povzbudil, aby ses odvážil žít, a abys riskoval nové cesty pro sebe i pro své okolí. Kéž by ti anděl rizika zpevnil páteř a kryl záda, abys měl sílu a odvahu pustit se do něčeho nového, a abys důvěřoval svým vnitřním impulzům, aniž by ses musel zabezpečovat na všechny strany. Svět ti bude vděčný, dáš-li se do něčeho nového, nebudeš-li se nejprve ptát, zda ti dovolí proměnit myšlenku v čin. Staré už není přínosem, to prožíváme denně. Nikdo nechce vykročit na novou cestu v řešení nezaměstnanosti. Raději se zabarikádujeme obecnými frázemi nebo přesuneme vinu na někoho jiného. Každý číhá na chybný krok svého

partnera - pak ho totiž může zkritizovat. První krok ale nechce udělat nikdo a tak se přešlapuje na místě. Číháme na chybu druhých, místo abychom ji riskovali sami. Přeji ti, aby ti anděl rizika dal sílu a svobodu i k případné chybě, aby se tobě i jiným otevřely nové cesty.

Jen budeš-li důvěřovat tomuto andělovi, může tvým prostřednictvím vyrůst na světě něco nového a lidé díky tobě objeví další možnosti.

Milí přátelé, je večer - podle datumu na kalendáři - 20. prosince 2012. Podle některých nám zbývá jenom několik hodin do konce světa. Zítra, 21. prosince, bude všemu konec. Já ale přesto píši tento úvodník, protože věřím, že si ho někdy začátkem ledna přečtete. Čtení kolem Vánoc nám přibližují události narození Ježíše Krista a vše, co tomu předcházelo. Zvláštní místo má zde Maria, matka Boží, ale také Jan Křtitel, jeho otec Zachariáš a další. Zatímco Marie byla "obyčejná" věřící židovská mladá žena, Zachariáš, otec Jana Křtitele, byl "profesionální" služebník Boží. K oběma promlouvá Bůh a každý z nich přijímá Boží slovo po svém.

Co je však podstatné - oni Boží poselství slyšeli. Nemyslím si, že by Bůh přestal promlouvat k lidem, tak jak to čteme v Písmu svatém. I dnes k nám může a také chce Bůh promlouvat - touží vstupovat do našeho života. Chce také mluvit s tebou, milý čtenáři. Musíme si však na to najít čas. Musíme mít otevřené srdce a mysl, aby nás Bůh navštívil. Jistě si pamatujete ze školy, jak jste během hodiny přemýšleli, kam půjdete odpoledne, co podniknete s kamarády. Najednou se nad vámi objevila hlava pana učitele, který se vás na něco ptal. Ano, tělem jste byli ve škole, ale vaše mysl vandrovala po světě. Tak se nám, drazí přátelé, stává často i při modlitbě, že něco drmolíme, ale myslí jsme někde úplně jinde. Slova, slova, zase jenom prázdná slova.... Možná, nebo raději určitě, nám i tento nový rok 2013 chce Bůh něco sdělit. Budeme mít čas a mysl soustředěnou na naslouchání Božího slova? Jestliže ano, první, co asi uslyšíme, jsou slova pro Marii, Zachariáše, pro TEBE - Neboj se....

Milí čtenáři, přeji Vám hezký čas strávený s časopisem ZVON.
Fr. Antonín

CHLAPČEK POZOROVAL STARÚ MAMU pri písaní listu. Zrazu sa jej spýtal:

"Opisuješ príbeh, čo sa stal nám? Nie je to náhodou príbeh o mne?"

Stará mama zdvihla oči od písania a s úsmevom vnúčikovi odvetila:

"Máš pravdu, naozaj píšem o tebe. Ceruzka, ktorou píšem, je však dôležitejšia ako slová. Bola by som rada, keby si aj ty bol ako ona, keď vyrastieš."

Chlapček sa zarazene zadíval na ceruzku, nevidel však na nej nič zvláštne.

"Je to predsa úplne normálna ceruzka!"

"Všetko závisí od uhla pohľadu. Táto ceruzka má päť dobrých vlastností, ktoré ti iste zaručia spokojný život, ak ich budeš mať aj ty.

Po prvé: môžeš robiť veľké veci, nikdy však nezabúdaj, že existuje Ruka, ktorá vedie tvoje kroky. Tá ruka sa volá Boh a on ťa vždy povedie podľa svojej vôle.

Po druhé: Niekedy musím písanie prerušiť a ceruzku zastrúhať. Ceruzka pri tom veľmi trpí, napokon je však spokojná, lebo je opäť ostrá ako predtým. Preto sa nauč znášať bolesť, lebo bolesť nás robí lepšími.

Po tretie: Pri písaní ceruzkou môžeme kedykoľvek použiť gumu a vygumovať, čo sme napísali chybne. Nauč sa, že ak máme niečo napraviť, nemusí to pre nás znamenať nič zlé, práve naopak, môže to byť veľmi užitočné, aby sme nevybočili z cesty spravodlivosti.

Po štvrté: Nie je dôležité, z akého dreva ceruzku vyrobili, ani to, akú má farbu, dôležitá je tuha vo vnútri. Preto si vždy všimaj, čo sa deje v tvojom vnútri.

A napokon, po piate, ceruzka vždy po sebe zanechá stopu. Nezabúdaj, že všetko, čo v živote urobíš, zanechá stopu a preto si uvedomuj každý svoj krok."

Práca je účasť na stvoriteľskom a vykupiteľskom diele

Boha

Rev. František Čonka

Kto nechce pracovať, nech ani neje

A je tu nový rok 2013. Vstúpili sme s novými predsavzatiami, ako napríklad, pokračovať v starej práci, či možno nájsť si novú. Možno niekedy sa zamýšľame či to čo robím má zmysel a význam. Tak v prípade mojej manuálnej či intelektuálnej práce.

Chcem sa s Vami podeliť s hlbokým zamyslením nad hodnotou ľudskej práce, od Raniera Cantalamessa.

Vo svätom Písme čítame alebo počúvame, že medzi vami niektorí žijú neporiadne, nič nerobia, iba sa zháňajú za zbytočnosťami. Takýmto prikazujeme a vyzývame ich v Pánu Ježišovi Kristovi, aby pokojne pracovali, a tak jedli svoj chlieb. Na začiatku tohto úseku sv. Pavol pripomína pravidlo, ktoré dal kresťanom v Solúni: „Kto nechce pracovať, nech ani neje.“

To bola pre ľudí vtedajšej doby novinka. Kultúra, ku ktorej patrili, opovrhovala manuálnou prácou. Považovali ju za nedôstojnú a preto verili, že je prenechaná otrokom a nevzdelaným ľuďom. Biblia nám však ponúka iný pohľad. Od prvej stránky predstavuje Boha, ktorý šesť dní pracuje a siedmy deň oddychuje. A to všetko pred tým, než Sväté písmo hovorí o hriechu. Práca je teda súčasťou pôvodnej povahy človeka, nie súčasťou viny a hriechu. Manuálna práca je hodná práve toľko ako intelektuálna a duchovná práca. Ježiš sám venoval tej prvej približne 20 rokov svojho života (za predpokladu, že začal pracovať vo veku 13 rokov), tej druhej iba niekoľko rokov.

Istý veriaci laik napísal: „Aký zmysel a akú hodnotu má naša práca laikov pred Bohom? Je pravda, že my, laici, sa venujeme aj mnohým dobrým dielam (láske k bližnému, apoštolátu, práci dobrovoľníkov); väčšiu časť času a síl nášho života musíme venovať práci. Ak teda práca nemá nijakú hodnotu pre nebo, tak nebudeme mať pre večnosť veľa v rukách. Ale ľudia, ktorých sme sa pýtali, nám nedokázali dať uspokojivú odpoveď. Povedali nám: ‚Obetujte všetko Bohu!‘ Stačí to však?“

Ja odpovedám: Nie, práca nie je hodnotná iba na základe „dobrého úmyslu“, ktorý do nej vkladáme, alebo na základe obete, ktorú Bohu ráno prinášame; ona je cenná aj ako práca samotná, ako účasť na stvoriteľskom a vykupiteľskom diele Boha a ako služba bratom.

„Prácou si človek normálne zaobstaráva živobytie pre seba a pre svojich, dáva sa do spojenia so svojimi bratmi a preukazuje im službu, má možnosť uplatňovať naozajstnú lásku a spolupracovať na završení

Božieho stvorenia. Ba vieme, že človek, obetujúc svoju prácu Bohu, spája sa priam s vykupiteľským dielom Ježiša Krista, ktorý udelil práci neobyčajnú dôstojnosť tým, že on sám pracoval v Nazarete vlastnými rukami. Nie je ani také dôležité, akú prácu človek vykonáva, ale ako ju vykonáva. To vytvára medzi (niekedy nespravodlivými a škandalóznymi) rozdielmi medzi rôznymi formami práce a odmeny znovu určitú rovnosť. Človek, ktorý za svojho života vykonáva veľmi podradnú prácu, môže byť oveľa „hodnotnejší“ ako ten, čo zaujal v živote významnú pozíciu.

Práca, tak sme povedali, je účasť na stvoriteľskom diele Boha a na vykupiteľskom diele Krista. Je prameňom osobného a spoločenského rastu, znamená však aj námahu, pot, veľké vypätie. Dokáže zušľachtovať, ale aj vyprázdňovať a vyčerpávať človeka. Tajomstvo spočíva v tom, že vložíme srdce do toho, čo robia ruky. Nie je to ani tak bremeno alebo spôsob vykonávanej práce, čo unavujú, ale oveľa viac nedostatok nadšenia a motivácie.

K pozemským motiváciám práce dodáva viera večnú motiváciu: „A počul som hlas z neba; hovoril: 'Napíš: Blahoslavení sú mŕtvi, ktorí umierajú v Pánovi, už odteraz. Áno, hovorí Duch, nech si odpočinú od svojich námah; veď ich skutky idú s nimi.'“ Naše diela, hovorí sa v Knihe Zjavenia sv. Jána, nás budú sprevádzať.

Raniero Cantalamessa
pápežský kazateľ

PROF. Tomáš Halík nedávno navštívil USA a mal krátke besedy na české ambasádě ve Washingtonu a na konzulátě v New Yorku. Zde také mluvil o své nové knize “Chci, abys byl”. Některé jeho knihy byly vydány i v angličtině. Patience With God a Night of the Confessor jsou knihy, které osloví především hledající mladé lidi. Před Vánocemi měl Tomáš Halík rozhovor s Evou Hůlkovou v pořadu Názory a argumenty v Českém rozhlase 6. Část rozhovoru si můžete přečíst zde.

Redaktorka Eva Hůlková poznamenala, že na půlnoční mše svaté chodí mnoho lidí, kteří nevěří a nebo chtějí někam utéct....

Odpověď Tomáše Halíka

To je bohužel pravda, ale znovu opakuji, tohle nemůžeme jenom moralistně kárat, ale je třeba prostě nabízet alternativu. Učinit věrohodnými ty hodnoty nemateriální, ať jsou to hodnoty v oblasti vztahů a nebo ty skutečně duchovní hodnoty. To, že Vánoce budou okamžikem zastavení, a že lidem bude nějakým způsobem zpřístupněno základní křesťanské tajemství. A já si myslím, že tady i církev má prostě veliký dluh, že bohužel

lidé, kteří přicházejí do mnoha kostelů, tam nacházejí jenom rituál, a často rituál poněkud odbytný, a také slova, která se míjejí s jejich životní zkušeností.

Víte, to je vždycky veliký a nesnadný úkol pro kněze promlouvat o půlnoční, kdy je většina kostelů plná, ale plná lidí, kteří vůbec neznají ten kontext toho, o čem se tam mluví. A nerozumí tomu jazyku, kterým se tam mluví. Takže i pro mě je to vždycky určitá stresová záležitost. Já jsem samozřejmě v poněkud odlišné situaci, protože, zaplat' Bůh, ten kostel, který mám na starosti, nezeje prázdnotou a je plný i mimo Vánoc. Ale právě o Vánocích je tam veliký paradox, protože většina lidí, kteří ten kostel během roku naplňují, jsou studenti, často mimopražští a o svátcích nepřítomní, a ten kostel se naplní úplně jinými lidmi. A teďka já je mám nějakým způsobem také oslovit, že jo, jsou faráři, kteří tuhle příležitost naplňují tím, že těm lidem vyhubují, že do kostela nechodí stále, což je, myslím, krajně nešťastné. Já jsem se leckdy snažil nabídnout takovou tu starou legendu nebo podobenství z oblasti židovské mystiky, z oblasti kabalistické mystiky, která říká, že Bůh stvořil svět, ale pak se stáhl z toho světa, aby učinil svobodný prostor pro člověka, pro jeho svobodu, pro jeho tvořivost, pro jeho odpovědnost, ale ten svět stále voní po Bohu, tak jako sud vína, v kterém to víno, i když bylo dávno vypito, stále voní z toho sudu. Takže tady navazují prostě na tady ten obraz a říkám: "Víte, o Vánocích svět voní po Bohu." A lidé nějakým způsobem cítí tu vůni posvátného. A za tou vůní vlastně přicházejí. Dost dobře ji nedovedou popsat, ale přesto je nějakým způsobem láká. A jdou do toho kostela, protože cítí, že to je to místo, odkud by tahle ta vůně měla vycházet. Tak mně jde hodně o to, aby lidé se alespoň jednou v roce té vůni posvátného otevřeli a uvědomili si, že je tady něco, co může jejich život obohatit. Uvědomili si, že svátek není jenom záležitost plného břicha, ale je to otevření se tomu, co je svaté, co je nevšední. A tahle ta dimenze života teprve dává životu jeho hloubku, krásu a plnost. A jestliže mnoho lidí bylo z téhle sféry života, z toho posvátného, nějakým způsobem vyhnáno tím typem kultury, ve které žijeme, tak přece jenom v lidském srdci zůstává jakási touha po tomto rozměru života a lidství. A tak si myslím, že je dobré, když alespoň o Vánocích je trochu naplněna.

Tomáš Halík je český katolický kněz, teolog, religionista a sociolog náboženství.

Výběr některých knih:

Co je bez chvění, není pevné

Vzdáleným nablízku

Dotkni se ran

Úvahy na prahu tisíciletí

Stromu zbývá naděje

Divadlo pro anděly

Chci, abys byl

anglicky

Patience With God

Night of the Confessor

THE President of the State of Israel, Shimon Peres, paid a visit to the official residence of Archbishop Chacour in Haifa. President Peres sang traditional Christmas songs with the local children's choir from the Christian-Arabic school in L'bilin.

President Peres delivered a festive greeting to Christians in Israel and across the world and said, "It is for me a privilege, as president of the State of Israel, to send profound wishes on behalf of all of Israel for a Happy Christmas to the whole Christian world and to express the hope that the Middle East may enter an era of peace and prosperity. The State of Israel is committed to protecting all the holy sites and the freedom of worship for everyone. In the Holy Land coexistence between Jews, Christians and Muslims will continue. From the city of Haifa, a model of peace and coexistence, I wish to send one clear message to the world – a message of peace and unity between all faiths, between all nations."

BISHOP Call for Action vs. Gun Violence - The chairmen of three committees of the U.S. Conference of Catholic Bishops issued a joint statement Dec. 21 stressing the need for gun control, improved service for the mentally ill and a critical examination of the violence in today's movies, videos and television shows. The statement was released in response to the Dec. 14 shooting at Sandy Hook Elementary School in Newtown, Conn., that left 20 children, the principal and five teachers dead. The bishops said they joined New York Cardinal Timothy M. Dolan, president of the USCCB, who in a Dec. 14 statement expressed his "profound solidarity with and prayers for the families, friends, neighbors, and communities whose hearts have been rent by the loss of a child or loved one."

KŘEŠŤANÉ tvoří nejpočetnější náboženskou komunitu ve světě, následovaní jsou muslimy, hinduisty a buddhisty. Oznámila to americká výzkumná společnost Pew Research Center. Podle její studie založené na dílčích průzkumech ve 230 zemích se na světě ke křesťanství hlásí 2,2 miliardy lidí. Křesťané tvoří 32 procent, muslimové 23 procent (1,6 miliardy věřících), hinduisté 15 procent (jedna miliarda), buddhisté sedm procent (půl miliardy).

BENEDICT XVI is dedicating the month of January to pray for all Christians to deepen their faith in Christ. The Apostleship of Prayer announced the intentions chosen by the Pope for this month. His general intention is: "That in this Year of Faith Christians may deepen their knowledge of the mystery of Christ and witness joyfully to the gift of faith in him." The Pontiff's apostolic intention for January is: "That the Christian communities of the Middle East, often discriminated against, may receive from the Holy Spirit the strength of fidelity and perseverance."

Krajanská rodina u Panny Marie Karmelské v Astorii, NYC

**Pořádá v neděli 27. ledna
po mši svaté v hale naproti kostelu
MASOPUSTNÍ ZÁBAVU**

Obědy se vydávají od 12 hodin

Později odpoledne párky, klobásy, káva, čaj a další speciality

Od 1.00 do 6.00 hraje

KRAJANSKÁ HUDBA KONTAKTY

pod vedením Jozefa Juráši s repertoárem českých a slovenských
písní.

Vstupné \$ 5.00, děti zdarma

PŘIJĎTE SE POBAVIT A PŘIVEĎTE SVÉ PŘÁTELE A ZNÁMÉ !

Vážně nevázně

PŘED pár dny mě překvapil můj čtyř a půl roční syn svým zcela originálním nápadem. Před svou večerní modlitbou se natáhl pro svůj osobní mobilní telefon. Abyste porozuměli: synkův mobil není nic jiného, než kus dřeva, které svým tvarem i velikostí připomíná onu proslulou komunikační metlu naší generace. No a na té Matoušově dřevěné třísce je, pro zdání dokonalosti, namalován displej a tlačítka s čísly. Takže na svůj telefon synek vyřukal jakési mně neznámé číslo a čekal na spojení a po dramatické pauze spustil: "Haló, to jsi ty Ježíši? Tak ti děkuji, že jsem si dneska mohl hrát s tatínkem. A taky ti děkuji za to, že jsme měli jídlo. A ještě ti děkuji, aby se uzdravila Eliška z kašláni. Amen." Pak se usmál, jako zmáčkl tlačítko, natáhl svou dětskou ručku ke mně a prohlásil: "Jestli chceš, můžeš si svou modlitbu taky zavolat. Můj mobil je perfektní." A mně to v té chvíli konečně došlo! Tohle spojení s nebem, které čas od času potřebuje každý z nás (bez ohledu na to, zda jsme či nejsme věřící: však se rozpomeňte na chvíle nemoci či strachu!), tak tohle spojení funguje kdykoli a dokonce i bez spojovacích pomůcek. Stačí jenom najít ve svém srdci kus poctivé upřímnosti a nestydět se otevřít ústa. Mimochodem - ten večer jsem k modlitbě s velkým užitkem použil synkův dřevěný mobil...

Ze zápisníku Petra Plaňanského (Otištěno v Životě víry 2-2000)

Blahopřejeme k narozeninám v měsíci lednu:

Zuzka Petrova Wartownik 1. ledna, Maxim Jan Nehybka 1. ledna, Denny SZF Rutar 4. ledna, Ludmila Sedláčková 4. ledna, Barbora Weirich 12. ledna, Jirí Hnízda 16. ledna, Irene Mergl 17. ledna, Milan Sikorjak 20. ledna, Alex Chamberlain 21. ledna, Milan Večeřa 21. ledna, Miroslav Kašpar 22. ledna, Marta Kotyza 25. ledna, Olga Ludvíková 27. ledna, Mariane Solfronk 28. ledna, Jan Pasáček 29. ledna, Norika Krupka Janík 30. ledna.

Poděkování a prosba o pomoc

Milí čtenáři časopisu Zvon, děkuji Vám za přízeň a podporu po celý rok 2012. Předkládám Vám krátký přehled hospodaření týkajícího se vydávání ZVONU. I nadále plánujeme dobrovolné příspěvky na tisk a distribuci časopisu. Také, jak už jsem se zmínil v minulém čísle, hodláme zakoupit novou tiskárnu. Cena nové tiskárny se pohybuje kolem \$1,000. Nejlepší pro náš tisk se jeví tiskárna Ricoh Aficio SP C430DN. Tato tiskárna má nejlepší provozní náklady.

Příjmy a výdaje na tisk časopisu ZVON 2012.

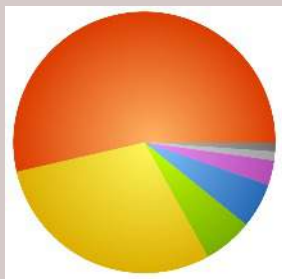
Celkem 11. vydání za rok 2012. Jedno vydání 430 výtisků.

Příjmy za rok 2012

Výdaje za rok 2012

\$4,541.00

Dobrovolné
příspěvky v
hotovosti nebo
šekem.
název:
Czech Catholic
Mission in NYC

Celkem	\$3,918.00
Poštovné	2,101.-
Obálky	220.-
Tonery	1,155.-
Papír	224.-
Ostatní potřeby	218.-

Za redakci časopisu Zvon Fr. Antonín Kocurek.

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

V minulém období přispěli:

Imrich Koval, Peter a Greta Bunzovi, Renata Krska, Zdenek a Zdenka Sadlik, Sylvester a Rullie Suda, Jarmila a Radomil Vins, Alexandra a Alexandr Dolinay, Jiri Siroky, Dennis a Mary Lamser, Josef a Ludmila Ruc, Lucie Chytil, Ota a Marta Blahovi, Genvieve Ruzicka, Helen Hlinka, Lubomir Hromadka, Henrietta Hubata, Gustav a Slavka Ulc, Josef a Olga Chalas, Frank Fiala, Ruzena Bunzova, Frank Schulz, Jitka Blaha, Bohdan a Jirina Kowalyk, Vera Truhlar, Svato Kudej, N.K. Granzotti, Milada Stastny, Kopecky, Mary Sukany, Libuse Kral, Bozena Smrcka, Irene Mergl, Vladimír a Jane Brotanek, Alzbeta Sykora

O vzpomínku na zemřelé v měsíci listopadu žádala

Zdenka M. Rinus, (neuvedeno v minulém čísle)

**Vánoční mše svatá v české kapli Panny Marie Hostýské
v národní svatyni Immaculate Conception
ve Washingtonu DC bude
v neděli 6. ledna 2013. Začátek v 12.15pm
Všichni jsou srdečně zváni. Přijďte s námi oslavit narození
Pána Ježíše - zazpívat koledy a poděkovat Pánu Bohu za víru.**

Mass in Honor of the Infant of Prague

Basilica of the Immaculate Conception Washington, DC

Sunday, January 13, 2013 10:00 a.m. Mass Crypt Church

Rev. Msgr. Walter R. Rossi Celebrant & Homilist

Concelebrant Rev. Vojtech Elias, president of Caritas of the Archdiocese of Prague

úmysly mší svatých v měsíci lednu 2013

datum	úmysl	dárce
01-01	Za zemřelého Jana Bednáře	rodina Bláhova
01-02	Za zemřelého Mojmíra Otýpku	Imrich a Katarina Koval
01-06	Za zemřelé Ladislava a Olgu Radimskou	Libuše Kral
01-09	Za zemřelé Marii a Antonína Sádlíkovy	manželé Sádlíkovi
01-13	Za zemřelého Josefa Škrkoňa	Imrich a Katarina Koval
01-20	Za zomrelého manžela Haysam Al-Saad	Tonka Habek
01-23	Za Lynda Duckery Dalton	Georgian Chamberlain
01-25	Za zemřelého Josefa Sedláčka (první výročí)	manželé Jelínkovi
01-27	Za krajanskou rodinu	
01-28	Za zemřelou Jiřinu Kyasovou	manželé Sádlíkovi
01-29	Za zemřelého Josefa Mareše	Anna Benáček
01-30	Za rodinu Scheinostu	Lucie Chytil

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc

110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959

šeky na podporu pro časopis a misii: Czech Catholic Mission in NYC

na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek

Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am

v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave Astoria, NY 11102

Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté.

Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall

Adresa českého kněze: Fr. Antonín Kocurek,

110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11 375 Tel: (718) 575 8959

E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info

Slovenská mše sv. každou neděli v 11.00 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu

(1st Ave a 66th St.) <http://www.stjohannepomucene.org>

Koncil v Chalcedonu 451

8. října roku 451 byl zahájen koncil v Chalcedonu. Toto město leželo naproti Konstantinopole přes průplav Bospor. Dnes je zde přepychová část města Istanbul. Koncil svolal císařský pár Pulcheria a Marcian. Papež Lev Veliký usiloval o koncil na Západě. Nebyl však úspěšný. Dosáhl aspoň, že římský delegát Paschasinus vedl koncil. Dvanáct delegátů koncilu připravilo definitivní znění **“Vyznání víry”**, **CREDA**, tak jak je známe doposud. Dále se na koncilu jednalo o výsadním postavení biskupa v Konstantinopoli. Mnoho biskupů nesouhlasilo - biskupské sídlo nezávisí na politické moci daného místa, ale na apoštolské autoritě. Římský biskup toto postavení měl. Prohlášení koncilu o dvojí přirozenosti (boží a lidské) v jedné osobě Krista, zapříčinilo znovuzrození Monofyzitizmu - Ježíš Kristus má jenom jednu Boží přirozenost - zvláště v Egyptě a Sýrii.

papež Lev Veliký (440 - 461)

První čtyři ekumenické koncily církve (Nicea, Konstantinopol, Efez a Chalcedon) se odehrávaly v ovzduší mnohdy vzdálené duchovnu. Přesto jsou velmi důležité ze dvou důvodů:

Daly základ učení o Bohu, tam kde Bible samotná o tom nemluví. Pokud by se spoléhali otcové koncilu jenom a striktně na Bibli, pak by nemohli použít filosofii a rozum k objasňování pravdy a otázek současného člověka.

Křesťané věří v jednoho Boha. Nicejský a Konstantinopolský koncil položil základy křesťanského učení. Ježíš je zakladatelem církve a také jejím základem.

Chalcedon leželo v Malé Asii, východně od průplavu Bospor. Dnes je součástí města Istanbul.